

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1422200807
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nadežda Wallnerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1422200807.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a členiek senátu JUDr. Michaely Královej a JUDr. Ivany Jahnovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: M. Ž. D., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom u matky, dieťa rodičov: otec - A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom: H. L. X, XXX XX M. G., matka - B.. G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom: G. X, XXX XX R., o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 23. marca 2022, č.k. 20P/11/2022-180, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, zo dňa 23. marca 2022, č.k. 20P/11/2022-180, potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava IV uznesením zo dňa 23. marca 2022, č.k. 20P/11/2022-180 rozhodol, že konanie zastavuje. Navrhovateľ nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 27.02.2022 žiadal otec o nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 365 Civilného mimosporového poriadku, ktorým by súd nariadil odovzdanie maloletej M. Ž. D., nar. XX.XX.XXXX, do jeho osobnej starostlivosti a upravil, resp. zakázal styk matky s maloletou, zároveň navrhoval, aby bol nariadený výkon neodkladného opatrenia podľa § 376 Civilného mimosporového poriadku. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia otec uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 11CoP/599/2017 zo dňa 24.04.2018 bol upravený jeho styk s maloletou M. Ž.. Otec mal za to, že je vážne narušený a ohrozený psychický stav maloletej, jej rodinný život, duševné zdravie a priaznivý psychický, emocionálny a sociálny vývin a maloletá je obeťou domáceho násillia. Poukazoval na to, že sa mu opakovane nedarí realizovať styk s maloletou, ktorá je pre neho de facto nezvestnou, pričom sa mu aj z dôvodu správania sa matky maloletej nepodarilo nadviazať odovzdanie maloletej v dňoch 10.09.2021, 11.09.2021, 15.09.2021, 16.09.2021, 24.09.2021, pričom dňa 16.09.2021 sa k nemu maloletá správala s amokom, agresivitou, nevraživosťou, nenávisťou, nadávkami, hrozbami, neustálym krikom, odmietaním pohladenia a akéhokolvek dotyku zo strany otca, čo pripisoval manipulácii zo strany matky. Poukazoval na to, že matka podľa jeho názoru klame, aktívne bráni kontaktu dieťaťa s rodičom, týra dieťa rôznymi formami psychického domáceho násillia podľa § 208 Trestného zákona aj podľa príručky o Syndróme CAN (Child Abuse & Neglect), v slovenčine „Syndróm týraného, zneužívaného a zanedbávaného dieťaťa“. Pravidelne sa od septembra 2021 dodnes naďalej dostavuje na styk s maloletou, no matka mu ju neodovzdáva.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že sa nestotožnil s tvrdením otca, že o jeho návrhu by malo byť rozhodované podľa § 365 Civilného mimosporového poriadku (teda v lehote 24 hodín). Poukázal na to, že uvedené ustanovenie rieši diametrálne odlišné situácie, pre svoju aplikáciu vyžaduje splnenie v ňom

ustanovených predpokladov, teda buď, že sa maloleté dieťa ocitne bez akejkoľvek starostlivosti alebo je jeho život, zdravie alebo priaznivý vývoj vážne ohrozený. Prvú situáciu otec ani netvrdil, pokiaľ ide o druhú, týka sa situácií, kedy osoby, ktoré vykonávajú starostlivosť o maloleté dieťa, túto vykonávajú nedostatočne, v dôsledku čoho je ohrozený alebo narušený jeho život, zdravie alebo nepriaznivý vývoj. Súdu je situácia v rodine maloletej známa z iných konaní, ktoré sú vo vzťahu k starostlivosti o maloletú na Okresnom súde Bratislava IV vedené (predovšetkým z konania vedeného pod sp.zn. 14P/38/2020 a konania vedeného pod sp.zn. 17P/33/2020). Súdu je známy aj konflikt, ktorý nastal medzi rodičmi maloletej a ktorý súvisí so starostlivosťou o maloletú, ako aj skutočnosť, že maloletá aktuálne otca odmieta (čo otec vo svojich podaniach nepopiera). Práve za účelom zlepšenia vzájomných vzťahov medzi rodičmi maloletej, ako aj medzi maloletou a otcom maloletej súd v konaní vedenom pod sp.zn. 14P/38/2020 nariadil rodičom maloletej podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu v TENENET o.z., so sídlom Lichnerova 41 Senec. V konaní vedenom pod sp.zn. 17P/33/2021 súd nariadil znalecké dokazovanie, za účelom objasnenia vzájomných vzťahov medzi rodičmi a maloletou, zistenia príčin odmietania otca maloletou. Súd v oboch týchto konaniach postupoval v záujme maloletej, v ktorom nepochybne je jednak pozitívna vzájomná komunikácia a vzťah jej rodičov, ale aj objasnenie vzájomných vzťahov medzi ňou a rodičmi, ako aj príčin súčasnej situácie. Ani v jednom z týchto konaní nemal súd preukázané žiadne zanedbávanie starostlivosti o maloletú zo strany matky, ani to, že by jej hrozila bezprostredná ujma, vyžadujúca aplikáciu ustanovenia. Navyše je potrebné uviesť, že súdu z poslednej známej správy zo šetrenie pomerov maloletej zo dňa 06.10.2021 (č.1. 238 v spise), nevyplýva žiadne vážne ohrozenie života, zdravia, alebo priaznivého vývoja maloletej. Maloletá býva u matky vo vhodných podmienkach, riadne navštevuje základnú školu, má voľnočasové aktivity, navštevuje aj otcových príbuzných (pričom tam bola účastná aj stará matka maloletej z otcovej strany), matka s maloletou aktuálne pokračujú v psychologickom poradenstve v o.z. TENENET. Súd nemal žiaden dôvod pochybovať o obsahu správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo 06.10.2021, a týmto dôvodom nie je ani skutočnosť, že nie sú zo šetrení pomerov u maloletej zhotovované zvukové záznamy.

4. Súd prvej inštancie do merita veci poukázal na prekážku veci právoplatne rozsúdenej (rei iudicatae), ktorá bráni tomu, aby vec, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté bola znovu prejednávaná. Uviedol, že prekážka veci právoplatne rozhodnutej nastáva v prvom rade vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O identickú vec sa jedná vtedy, ak v novom konaní ide o rovnaký nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa zároveň týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Nie je právne relevantné, či majú osoby v novom konaní rovnaké alebo rozdielne postavenie. Rovnaký predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, t.j. z identického skutku. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je významné, ako bol súdom skutok (skutkový dej), ktorý bol predmetom pôvodného konania, posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná i vtedy, ak skutok (skutkový dej) bol súdom posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne.

5. Súd prvej inštancie poukázal aj na prekážku litispendencie v súvislosti s podaným návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorá zabraňuje tomu, aby na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike bolo začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo.

6. Súd prvej inštancie s poukazom na zákonné ustanovenia § 361 ods. 1, § 230, § 329, § 259 CSP a § 2 ods. 1 CMP a vzhľadom na vyššie definované prekážky konania uzavrel, že rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/318/2021-762, zo dňa 28.09.2021, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 14P/28/2021-136, zo dňa 29.06.2021, ktorým súd zamietol návrh otca na zverenie maloletej do otcovej starostlivosti neodkladným opatrením, bráni podľa § 230 Civilného sporového poriadku tomu, aby bol návrh otca znovu prejednávaný a je dôvodom na zastavenie konania. Vo veci sa jedná o ten istý uplatnený nárok otca maloletej (zverenie do osobnej starostlivosti), rovnaké sú aj skutkové okolnosti (maloletá zásadne odmieta stretávanie sa s otcom a styk otca s maloletou sa nedarí realizovať), rozdiel je len v tom, že otec poukazuje na to, že neúspešné boli aj jeho ďalšie pokusy o prevzatie si maloletej. Súd prvej inštancie posúdil, že tento rozdiel však nie je skutočnosťou, ktorú možno považovať za takú zmenu okolností, že by uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 14P/28/2021-136 zo dňa 29.06.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/318/2021-762, zo dňa 28.09.2021 nevytváralo prekážku rozhodnutej veci, tak ako ju vníma ustanovenie § 329 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

7. Súd prvej inštancie má aj za to, že okrem prekážky právoplatne rozhodnutej veci, bráni priebehu ďalšieho konania aj skutočnosť, že na Okresnom súde Bratislava IV otec inicioval ďalšie konania o vydanie neodkladného opatrenia (sp.zn. 14PPOm/1/2021, 17PPOm/1/2021, 25P/132/2021, 17P/135/2021, 25P/144/2021, 17P/1/2022, 17P/3/2022, 14P/29/2022, 20P/21/2022, 14P/38/2022, 17P/46/2022), v ktorých sa domáha prakticky identického nároku (zverenia maloletej do osobnej starostlivosti), pričom táto skutočnosť je taktiež dôvodom pre zastavenie konania.

8. V závere súd prvej inštancie odkázal aj na závery Krajského súdu v Bratislave v uznesení 11CoP/318/2021-762, zo dňa 28.09.2021, v odôvodnení ktorého sa krajský súd vysporiadal tak s námietkami voči konajúcemu sudcovi na súde prvej inštancie (ktorého zaujatosť namieta otec maloletého opakovane a aj v iných konaniach, v ktorých sa súd s týmito námietkami aj vyjadrením adresovaným otcovi aj opakovane vysporiadal), ako aj námietkami voči senátu 11CoP Krajského súdu v Bratislave, kedy v oboch prípadoch odvolací súd s odkazom na ustanovenia § 52 ods. 2 a § 53 ods. 3 uzavrel, že na tieto neprihliada a ani sa neprekladajú na rozhodnutie nadriadenému súdu.

9. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že navrhovateľ nemá nárok na náhradu trov konania.

10. Voči uzneseniu súdu prvej inštancie podal otec odvolanie z dôvodov, že neboli splnené procesné podmienky, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní otec uvádza v podstate tie isté okolnosti, ktoré uviedol aj v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Poukazuje na správanie matky, jej manipuláciu a násilie voči maloletej. Uvádza že od mája 2021 až doteraz žiada matku o kontakt s maloletou, ktorý mu nie je umožnený. Namieta, že konajúci sudcovia JUDr. Kalata a JUDr. Jankola sú zacyklení, nezisťujú alebo ignorujú skutočný stav veci, ignorujú domáce násilie matky týraného dieťaťa a tým jeho sekundárnu viktimizáciu. Namieta, že sudcovia nie sú schopní vidieť a uznať trápenie, ohrozenie a narušenie maloletej a pomôcť jej a otcovi napraviť dezolátny stav, ktorým sa maloletá prejavuje pri stretnutí s otcom. Poukazuje na praktiky sudcov, ktorí vytvárajú mačkopsa v neprospech a proti najlepším záujmom maloletej a poukazuje na ich očividnú snahu o zlegalizovanie domáceho násillia matky na maloletej. Odvolací súd konštatuje, že odvolanie neobsahuje dôvody, pre ktoré považuje otec za nesprávne rozhodnutie o zastavení konania z dôvodu už veci rozhodnutej, či z dôvodu litispedencie.

11. Krajský súd v Bratislave preskúmal vec, v ktorej nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 C.m.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť (§ 387 ods. 1 a 2 C.s.p.).

12. Podľa § 161 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

13. Podľa § 161 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

14. Podľa § 161 ods. 3 Civilného sporového poriadku ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

15. Podľa § 159 Civilného sporového poriadku začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

16. Podľa § 230 Civilného sporového poriadku ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

17. V predmetnej veci sa odvolací súd zaoberal tým, či boli splnené dôvody pre zastavenie konania, tak ako ustálil súd prvej inštancie. Odvolací súd preskúmaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodnutie je vecne a právne správne. Odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že z rozhodnutia, ako aj z lustrácie živých spisov na č.l. 114 vyplýva, že otec podal pred týmto návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ďalších 5 návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorých prebiehali v čase podania predmetného návrhu konania, tieto neboli právoplatne ukončené, a ktorými sa domáhal tiež vydania neodkladného opatrenia spočívajúci v neodkladnom zverení maloletej do jeho osobnej starostlivosti. Je teda zrejmé, že na Okresnom súde Bratislava IV prebiehajú o tom istom spore iné konania, ktoré sa začali skôr a neboli v čase podania tohto ďalšieho návrhu právoplatne ukončené. Z tohto dôvodu bolo správne zastaviť konanie s poukazom na prekážku už raz začatého konania, teda litispendencie, ako uviedol súd prvej inštancie v bode 18 napadnutého rozhodnutia.

18. Odvolací súd má za to, že je správne vyhodnotená aj prekážka už právoplatne rozhodnutej veci, ktorá v danom prípade bráni pokračovať v konaní, ako správne uviedol súd prvej inštancie v bode 17 napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd dopĺňa aj, že z jeho činnosti mu je známe, že na odvolacom súde sa viedlo aj konanie pod sp.zn. 20CoP/141/2021, týkajúce sa tých istých účastníkov konania a súčasne toho istého predmetu konania. Z obsahu tohto spisu vedeného na odvolacom súde pod sp.zn. 20CoP/141/2021 odvolací súd má vedomosť, že Okresný súd Bratislava IV uznesením zo dňa 13.09.2021 č.k. 14PPOm/1/2021-38 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal o okamžité odovzdanie maloletej do jeho starostlivosti s poukazom na ust. § 365 CMP, pričom dôvodmi pre nariadenie neodkladného opatrenia boli tvrdenia otca o tom, že u maloletej sú prejavy štokholmského syndrómu, ako obeť domáceho násillia matky a starej matky, ich týrania, väznenia, vymývania mozgu, manipulovania a nútenia maloletej k agresivite, nevráživosti a k zavrhovaniu otca psychicky narušenou maloletou. Na základe odvolania otca odvolací súd uznesením zo dňa 26.10.2021 č.k. 20CoP/141/2021-680 uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil. Taktiež je tu právoplatné rozhodnutie, na ktoré poukázal súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, a to Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/318/2021-762 zo dňa 28.09.2021, ktorým bolo tiež potvrdené uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 14P/28/2021-136 zo dňa 29.06.2021, ktorým bol zamietnutý návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia na okamžité zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti. Odvolací súd je názoru, že prekážkou res iudicata, respektíve prekážkou litispendencie je súd oprávnený sa zaoberať aj v rámci rozhodovania o neodkladnom opatrení. Samotná skutočnosť, že prekážka res iudicata resp. litispendencie sa má vzťahovať iba na rozhodnutia vo veci samej, ale uznesenie o neodkladnom opatrení nie je rozhodnutie vo veci samej, je už prekonaná, nakoľko touto otázkou sa už zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky a to v rozhodnutí sp.zn. 5MCdo/13/2007. Odvolací súd v tejto súvislosti udáva, že účelom neodkladného opatrenia je zabezpečiť predbežnú a nevyhnutnú úpravu pomerov účastníkov konania, alebo odstrániť riziko ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia. Aj keď rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je rozhodnutím vo veci samej, má pre osoby dotknuté týmto súdnym rozhodnutím závažné dôsledky. V záujme ich právnej istoty zákon predchádza tomu, aby v tej istej veci (t.j. o tom istom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, podanom rovnakým účastníkom konania za nezmenených skutkových okolností) bolo neodkladné opatrenie nariadené niekoľkokrát, alebo, aby o tom istom návrhu boli vydané rozdielne (protichodné) rozhodnutia. Tento účel zabezpečuje Civilný sporový poriadok negatívnou podmienkou konania t.j. požiadavkou, aby rozhodnutiu nebránila prekážka veci začatej v zmysle § 159 CSP, alebo právoplatne rozhodnutej v zmysle § 230 CSP. Pokiaľ ale po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia prekážku veci rozhodnutej veci (§ 329 CSP). Výkladom a contrario citovaného ustanovenia § 329 CSP teda možno nepochybné ustáliť, že ak nedôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku právoplatne rozsúdenej veci (§ 230 CSP). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na stanovisko č. 25 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené

v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2011, v ktorom súd vyslovil, že: „Pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, prekážku veci právoplatne rozsúdenej (§ 159 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 167 ods. O.s.p.)“. Je nepochybné, že aplikácia tohto stanoviska nevyvoláva žiadne aplikačné problémy, a preto v prípade, ak účastník v rámci jedného konania opakovane podá návrh na nariadenie neodkladného opatrenia potom, ako už súd, či už právoplatne alebo neprávoplatne, ako je to aj v tomto prípade rozhodol o jeho skoršom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, pôjde o prekážku res iudicatae resp. litispendencie. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (rei iudicatae) resp. litispendencie nastáva vtedy, ak sa má v ďalšom konaní prerokúvať totožná vec, o ktorej sa už v inom konaní buď právoplatne rozhodlo, respektíve, o ktorej sa aktívne koná. O totožnú vec ide vtedy, pokiaľ ide v novom konaní o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Rovnaký (totožný) predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, ktorými bol uplatnený. Možno teda prijať záver, že čo sa týka prekážky rei iudicatae resp. litispendencie, pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností oproti stavu, ktorý tu bol v čase rozhodovania o predchádzajúcom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, tvorí právoplatné uznesenie, (respektíve konanie skôr začaté), ktorým súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku veci právoplatne rozsúdenej, (respektíve prekážku skôr začatého konania) [pozri stanovisko občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu zo 16. mája 2011 (Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2011, stanovisko č. 25); uznesenie ústavného súdu sp.zn. II. ÚS 249/2010 z 13. mája 2010, nález ústavného súdu IV. ÚS 256/2012 z 18. septembra 2012].

19. Odvolací súd má teda za to, že správne súd prvej inštancie vyhodnotil aj prekážku právoplatne rozhodnutej veci, keď obe vyššie uvedené rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sa týkali návrhov otca, ktorými sa domáhal okamžitého odovzdania maloletej do svojej osobnej starostlivosti, z dôvodov správania sa na strane matky vo vzťahu k maloletej. Je zrejmé, že návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 27.02.2022 sa otec domáha toho istého, na základe tých istých skutkových okolností, ktoré len rozšíril o uvedenie ďalších dátumov, kedy mu bol znemožnený styk s maloletou z dôvodu, že maloletá otca odmieta a je týraná a manipulovaná matkou. Nakoľko aj v predchádzajúcich návrhoch, o ktorých bolo právoplatne rozhodnuté, otec okrem iného poukazoval aj na nemožnosť výkonu rozhodnutia o styku z dôvodu odmietania otca maloletou, týrania maloletej zo strany matky, a neuviedol žiaden dôkaz, napríklad znalecký posudok, ktorý by manipuláciu zo strany matky, či týranie preukázal, či zistil príčiny odmietania otca maloletou, nejde o takú zmenu okolností, ktorá by odôvodňovala vysloviť, že nejde o prekážku už rozhodnutej veci.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne ustálil neodstrániteľnú procesnú prekážku a to jednak prekážku litispendencie, a jednak aj prekážku už rozhodnutej veci, preto napadnuté uznesenie, ktorým súd prvej inštancie zastavil konanie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, potvrdil.

21. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

22. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).